

Juridisch bulletin

Parlementaire vragen en antwoorden 2001

Inhoud

1. Senaat.....	3
1.1 Vraag nr. 1388 van mevrouw de Bethune van 28 juni 2001 (N.), <i>Bull. Vr. en Antw. Senaat, GZ</i> 2000-2001, blz. 2074 (Kinderrechten - Integratie binnen de agenda van de Europese Raden onder het Belgisch voorzitterschap)	3
2. Kamer	5
2.1 Vraag nr. 584 van de heer Hubert BROUNS van 5 februari 2001 (N.), <i>Bull. Vr. en Antw. Kamer GZ</i> 2000-2001, blz. 8688 (Toegelaten inkomsten voor kinderen van gescheiden ouders om nog fiscaal ten laste te blijven).....	5
2.2 Vraag nr. 299 van de heer Peter VANVELTHOVEN van 7 mei 2001 (N.), <i>Bull. Vr. en Antw. Kamer GZ</i> 2000-2001, blz. 9256 en 9257 (Uitbetaling van kinderbijslagen aan begunstigden in het buitenland)	6
2.3 Vraag nr. 357 van de heer Guy Larcier van 4 juli 2001 (Fr.), <i>Bull. Vr. en Antw. Kamer GZ</i> 2000-2001, blz. 10421 (Kinderbijslag voor in het Groothertogdom Luxemburg tewerkgestelde Belgische werknemers).....	8
2.4 Vraag nr. 360 van de heer Jo Vandeurzen van 16 juli 2001 (N.), <i>Bull. Vr. en Antw. Kamer GZ</i> 2000-2001, blz. 10423 (Recht op gewaarborgde kinderbijslag - Verhoogde kinderbijslag invaliden).....	10
2.5 Vraag nr. 389 van mevrouw Annemie Van de Casteele van 19 september 2001 (N.), <i>Bull. Vr. en Antw. Kamer GZ</i> 2001-2002, blz. 11337 (Initiatieven buitenschoolse kinderopvang, verdeelsleutel FCUD) .	11
2.6 Vraag nr. 400 van de heer Peter Vanvelthoven van 15 oktober 2001 (N.), <i>Bull. Vr. en Antw. Kamer GZ</i> 2001-2002, blz. 11573 (Gevolgen van het ontvangen van zitpenningen voor jonge gemeenteraadsleden – Kinderbijslagen).....	13
2.7 Vraag nr. 405 van de heer Jo Vandeurzen van 25 oktober 2001 (N.), <i>Bull. Vr. en Antw. Kamer GZ</i> 2001-2002, blz. 12047 (Recht op gewaarborgde kinderbijslag - Verhoogde kinderbijslag)	14
2.8 Vraag nr. 1710 van de heer de Clippele d.d. 29 november 2001 (Fr.), <i>Bull. Vr. en Antw. Senaat, GZ</i> 2001 - 2002, blz. 2581 (Belgische studenten - Inschrijving in het bevolkingsregister van een ander gewest dan het hunne – Onmogelijkheid).....	16
2.9 Vraag nr. 1742 van mevrouw de Bethune d.d. 7 december 2001 (N.), <i>Bull. Vr. en Antw. Senaat, GZ</i> 2001-2002, blz. 2583 (Gelijke kansen voor mannen en vrouwen - Aandacht voor deze kwestie in het beleid in 2001)	17
2.10 Vraag nr. 1759 van mevrouw de Bethune d.d. 7 december 2001 (N.), <i>Bull. Vr. en Antw. Senaat, GZ</i> 2001 - 2002, blz. 2584 (Kinderrechten - Aandacht voor deze kwestie in het beleid in 2001).....	19

1. Senaat

- 1.1 Vraag nr. 1388 van mevrouw de Bethune van 28 juni 2001 (N.), *Bull. Vr. en Antw. Senaat*, GZ 2000-2001, blz. 2074 (Kinderrechten - Integratie binnen de agenda van de Europese Raden onder het Belgisch voorzitterschap)

Het principe van de “mainstreaming” van kinderrechten, dit wil zeggen dat de kinderrechten in aanmerking moeten komen in elk beleidsdomein, wordt nu algemeen aanvaard.

Op basis van dit beginsel zou het thema kinderrechten herkenbaar moeten zijn in alle beleidsdomeinen op de Europese agenda en op elke EU-Ministerraad.

Bovendien vinden in het najaar van 2001 twee belangrijke internationale toppen rond het thema kinderrechten plaats. In september 2001 gaat de kinderrechtentop door tijdens een speciale zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, en in december de tweede wereldtop tegen commerciële seksuele uitbuiting van kinderen, in Japan.

België zal bij deze internationale topontmoetingen een grote rol kunnen spelen omwille van het Europese voorzitterschap.

Gezien het toenemende belang van de rechten van het kind wil ik van u graag vernemen welke extra inspanningen u zal ondernemen, welke thema's rond kinderrechten u op de Europese agenda zal plaatsen en met welk verhoopt resultaat.

Antwoord:

Ik kan het geachte lid de volgende antwoorden op haar vragen geven:

1. Ik heb beslist om mijn programma voor het voorzitterschap uit te werken in overeenstemming met de boordtabel van de Europese Commissie. Dit betekent dat de initiatieven met betrekking tot het realiseren van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, die genomen werden tijdens de Europese Top van Tampere, verder geconcretiseerd zullen worden. Een eerste evaluatie van de acties, die in de loop van 2000 en 2001 ondernomen werden, zal gemaakt worden naar aanleiding van de Europese Raad van Laken op 14 en 15 december 2001.
2. De problematiek van de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen bevindt zich in het middelpunt van de Belgische en van de Europese politiek. Enerzijds zal, op Europees vlak, het statuut van deze niet-begeleide minderjarige vreemdelingen behandeld worden aan de hand van een onderzoek van de verschillende initiatieven van de Commissie, die een bijzonder belang aan deze kinderen hechten. Het gaat hier onder andere om initiatieven met betrekking tot de tijdelijke bescherming en de familiale hergroepering. Anderzijds, heb ik op Belgisch niveau vijf werkgroepen in het leven geroepen, die zich buigen over de opvang, de voogdij, de verdwijning, het onderwijs en de terugkeer van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen.

Deze werkgroepen zullen binnenkort hun conclusies en voorstellen indienen. De voorstellen zullen onderzocht worden door een algemene coördinatiegroep en vervolgens voorgelegd worden aan de Ministerraad. Een voorontwerp van wet met betrekking tot de creatie van een voogdijorgaan voor niet-begeleide minderjarigen wordt momenteel uitgewerkt. Tenslotte wordt ook een ministeriële omzendbrief in verband met de verdwijningen voorbereid. Ik ben mij volledig bewust van de kwetsbare positie van de niet-begeleide minderjarigen. In de praktijk zien de verschillende instanties, die belast zijn met deze problematiek, bij de behandeling van hun dossiers, steeds toe op de bescherming van het hoger belang van het kind en de eenheid van de familie.

3. België zal vertegenwoordigd zijn op de wereldtop van de Verenigde Naties over de kinderen (UNGASS) die in september 2001 plaatsvindt.

2. Kamer

- 2.1 Vraag nr. 584 van de heer Hubert BROUNS van 5 februari 2001 (N.), *Bull. Vr. en Antw. Kamer GZ 2000-2001*, blz. 8688 (Toegelaten inkomsten voor kinderen van gescheiden ouders om nog fiscaal ten laste te blijven)

Een kind van een gezin met twee ouders mag maximum 76 000 frank inkomsten per jaar (bijvoorbeeld van een vakantiejob) hebben om nog als fiscaal ten laste te worden beschouwd voor zijn ouders. Een kind van één ouder mag 116 000 frank (geïndexeerd) verdienen; de alimentatie van de andere ouder is daar wel bij inbegrepen.

Dit brengt met zich mee dat een kind van een éénoudergezin dat 8 000 frank alimentatie per maand ontvangt (96 000 frank op jaarbasis) nog een vakantiejob kan bijdoen van maximum 20 000 frank, terwijl een kind van twee ouders een vakantiejob mag hebben die hem maximum 76 000 frank oplevert.

Het feit dat een kind van gescheiden ouders op deze manier gediscrimineerd wordt ten opzichte van andere kinderen lijkt mij onrechtvaardig.

1. Bent u het met mij eens dat een kind van een éénoudergezin gediscrimineerd wordt ten opzichte van de anderen door het feit dat de alimentatie wordt meegerekend bij het bepalen van de inkomsten van het kind?
2. Ziet u een mogelijkheid om voor dergelijke gevallen een uitzondering te maken en de ontvangen alimentatie niet te laten meetellen bij het bepalen van het inkomen van het kind, maar bijvoorbeeld de alimentatie bij het inkomen van de ouder te tellen?
3. Welke stappen dienen er volgens u gezet te worden om een dergelijke regeling eventueel mogelijk te maken?

Antwoord:

De verschillende maximumbedragen die bepalen of kinderen fiscaal al dan niet ten laste zijn, houden rekening met de specifieke karakteristieken van elke familiale toestand en bijgevolg ook met de situatie van kinderen die ten laste zijn van een alleenstaande ouder.

Die materie wordt geregeld in de artikelen 136 en 141 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

Die artikelen maken deel uit van het wetsontwerp houdende hervorming van de personenbelasting dat binnenkort in het Parlement zal worden neergelegd. De eventuele aanpassing van die artikelen in de door het geachte lid gewenste zin kan worden onderzocht ter gelegenheid van de parlementaire debatten terzake.

2.2 Vraag nr. 299 van de heer Peter VANVELTHOVEN van 7 mei 2001 (N.), *Bull. Vr. en Antw. Kamer GZ 2000-2001*, blz. 9256 en 9257 (Uitbetaling van kinderbijslagen aan begunstigten in het buitenland)

1. Wat is het aantal begunstigten en de jaarlijks uitgekeerde bedragen van Belgische kinderbijslagen in het buitenland?
2. Aan welke bijkomende of afwijkende (ten opzichte van de inwoners) voorwaarden worden deze uitkeringen onderworpen?
3. Op welke wijze wordt het naleven van de voorwaarden gecontroleerd?

Antwoord:

Ik kan het geachte lid meedelen dat op 31 december 1999 25 333 kinderen die buiten België werden opgevoed hun recht op Belgische kinderbijslag ontleenden aan een rechthebbende vreemdeling. Het aantal rechthebbenden (personen die het recht op kinderbijslag openen uit hoofde van hun tewerkstelling of gelijkgestelde situatie) beliep 12 968.

In de loop van het jaar 1999 is voor die kinderen in totaal 1 127 207 108 frank uitbetaald.

Het aandeel van het totale bedrag van deze buiten België uitbetaalde kinderbijslag beloopt 0,91 % van alle kinderbijslag die aan werknemers is uitgekeerd.

Van deze 25 333 in het buitenland opgevoede rechtgevende kinderen wordt Belgische kinderbijslag betaald in:

- 83,5 % van de gevallen op grond van de Europese verordeningen voor een totaal bedrag van 1 081 452 196 frank;
- 16,3 % van de gevallen op grond van bilaterale overeenkomsten voor een totaal bedrag van 40 249 283 frank;
- 0,2 % van de gevallen op grond van een door de minister toegestane algemene of individuele afwijking op de kinderbijslagwetgeving, mogelijkheid gecreëerd door de wetgever.

Er zijn geen precieze cijfers bekend over het aantal kinderen opgevoed in het buitenland waarvoor kinderbijslag wordt betaald uit hoofde van een Belgische rechthebbende.

De voorwaarden in hoofde van de rechthebbende zijn in principe niet verschillend naargelang de kinderen al dan niet in België worden opgevoed, namelijk een tewerkstelling uitoefenen die onderworpen is aan de Belgische sociale zekerheid of zich in een gelijkgestelde situatie bevinden (genieten van een werkloosheidsuitkering, ouderdomspensioen, invaliditeitsuitkering, enz.).

Ook ten aanzien van de voorwaarden in hoofde van de rechtgevende kinderen is er in principe geen onderscheid tussen deze die worden opgevoed in België en deze die worden opgevoed in een ander land. De voorwaarden in hoofde van de rechtgevende kinderen, die voornamelijk terug te brengen zijn tot de voorwaarden betreffende het volgen van onderwijs en de beperking van een eventuele winstgevende activiteit, worden gecontroleerd aan de hand van geëigende formulieren. De bezochte onderwijsinstelling dient hierin desgevallend te bevestigen dat inderdaad aan de betreffende onderwijsvoorwaarden is voldaan.

2.3 Vraag nr. 357 van de heer Guy Larcier van 4 juli 2001 (Fr.), *Bull. Vr. en Antw. Kamer* GZ 2000-2001, blz. 10421 (Kinderbijslag voor in het Groothertogdom Luxemburg tewerkgestelde Belgische werknemers)

De problematiek van de kinderbijslag van de in het Groothertogdom Luxemburg werkzame Belgische werknemers is al jaren aan de orde: er is immers een immense achterstand bij de verwerking van de differentiële kinderbijslagdossiers ten laste van het Groothertogdom.

De Commissie grensarbeiders heeft met de Luxemburgse minister van Gezinszaken, mevrouw Marie-José Jacobs, en met de directeur van het Luxemburgse kinderbijslagfonds, de heer Michel Neyens, gesproken teneinde hen voor deze problemen te sensibiliseren. Daarbij reikte de commissie ook oplossingen aan: geopperd werd bijvoorbeeld dat Luxemburg maandelijks de volledige kinderbijslag zou uitbetalen aan alle grensarbeiders, ongeacht of de echtgenoot eveneens een recht op kinderbijslag opent in het land van verblijf of niet, waarna Luxemburg uiteraard eventuele in België uitgekeerde kinderbijslag zou kunnen terugvorderen van de bevoegde Belgische kinderbijslagfondsen.

Het Luxemburgse ministerie van Gezinszaken heeft de idee achter en de haalbaarheid van het voorstel grondig bestudeerd en onderschreven, en heeft uw ministerie evenals de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers officieel gecontacteerd en gesproken.

Volgens gelijklopende informatiebronnen zou uw ministerie uiteindelijk geen brood hebben gezien in het Luxemburgse voorstel en het plan hebben afgeschoten. Dat verwondert mij, want het zou betekenen dat 25 000 Belgische gezinnen een al jaren verhoopde oplossing voor de aanzienlijke achterstand bij de uitbetaling van hun differentiële kinderbijslag weer kunnen vergeten. Dit is bovendien volstrekt onbegrijpelijk, want de grootste inspanning zou door het Groothertogdom Luxemburg worden geleverd, dat op die manier de bij de Europese verordening 1408/71 vastgestelde regels zou bijsturen.

1.
 - a) Bevestigt of ontkent u die beweringen?
 - b) Wat is nu het officiële standpunt van uw ministerie in dit dossier?
2. Ingeval uw ministerie toch gunstig op het voorstel heeft gereageerd, wanneer mogen de eerste concrete gevolgen ervan voor Belgische gezinnen die in deze probleemsituatie verkeren, verwacht worden?
3. Ingeval uw ministerie het voorstel verwerpt, kan u die negatieve reactie motiveren, en welke alternatieven zijn er?

Antwoord:

Ik kan het geachte lid medelen dat op 14 mei 2001 een vergadering doorging te Luxemburg waaraan vertegenwoordigers van mijn departement en vertegenwoordigers van het Luxemburgs Ministerie van het Gezin deelnamen.

Tijdens deze vergadering heeft de Luxemburgse delegatie haar oplossing voorgesteld om voortaan de aanzienlijke vertragingen in de storting van de verschilbetaling van de kinderbijslag door het Groothertogdom Luxemburg te voorkomen. De beoogde oplossing bestaat er in hoofdzaak in dat de Luxemburgse kinderbijslaginstelling in een groot aantal gevallen de volledige kinderbijslag betaalt aan de grensarbeiders.

Deze oplossing die het voordeel heeft een oplossing voor te stellen die gunstig is voor de gezinnen van de grensarbeiders en waarvan (het belang) (eigen toevoeging) zeker niet ontgaan is aan de Belgische delegatie, stuit evenwel op juridische en praktische bezwaren, welke eveneens werden uiteengezet.

De delegaties zijn overeengekomen om mekaar terug te ontmoeten na mekaars standpunten te hebben onderzocht, met het doel tot een werkzame oplossing te komen voor de betrokken gezinnen.

Mijn administratie heeft op geen enkel ogenblik de deur gesloten voor verdere onderhandelingen. Zij zal de nodige maatregelen nemen om de Luxemburgse delegatie te Brussel te ontvangen in de loop van september 2001.

Het behoort aan de Belgische en Luxemburgse ministeries om samen een concreet voorstel uit te werken dat juridisch gefundeerd is, administratief uitvoerbaar en tegemoetkomt aan het belang van de gezinnen.

Ik kan in dit stadium van de onderhandelingen niet vooruitlopen op de vorm die het voorstel zal aannemen welk de administraties me zullen voorleggen.

- 2.4 Vraag nr. 360 van de heer Jo Vandeurzen van 16 juli 2001 (N.), *Bull. Vr. en Antw. Kamer GZ 2000-2001*, blz. 10423 (Recht op gewaarborgde kinderbijslag - Verhoogde kinderbijslag invaliden)

Krachtens artikel 56, § 2, van de samengeordende wetten op de kinderbijslag hebben invaliden recht op verhoogde kinderbijslag. Dit recht gaat in vanaf de zevende maand arbeidsongeschiktheid. De situatie kan zich voordoen dat een werknemer niet door het RIZIV als arbeidsongeschikt of invalide erkend wordt en waardoor de werknemer in beroep gaat tegen deze beslissing.

Tijdens deze procedure kan de betrokken werknemer geen aanspraak maken op verhoogde kinderbijslag.

1. Indien de werknemer achteraf door een bevoegde rechtbank in het gelijk gesteld wordt, wordt dan het recht op verhoogde kinderbijslag erkend vanaf de datum waarop volgens de rechter de arbeidsongeschiktheid moet worden erkend? Is het kinderbijslagfonds verplicht om tot die datum met terugwerkende kracht betalingen te doen, ook al zou dit de periode van drie jaar overschrijden?
2. Wordt van de werknemer verwacht dat hij in afwachting van een rechterlijke uitspraak bewarende maatregelen treft, en zo ja welke?

Antwoord:

Het geachte lid schetst een situatie van een werknemer die door het RIZIV niet als arbeidsongeschikt of invalide wordt erkend. De werknemer gaat hiertegen in beroep en kan tijdens de procedure voor de rechtbank geen aanspraak maken op verhoogde kinderbijslag overeenkomstig artikel 56, § 2, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders. Indien de rechtbank een voor de werknemer gunstige beslissing neemt, stelt zich de vraag naar de datum vanaf wanneer de verhoogde kinderbijslag kan worden toegekend.

Overeenkomstig artikel 120 van dezelfde wetten dienen de rechtsvorderingen waarover personen, aan wie de gezinsbijslag verschuldigd is of moet worden uitbetaald, tegenover de kinderbijslagfondsen beschikken binnen drie jaar worden ingesteld.

Voor de kinderbijslag betreffende een zeker aantal dagen van een trimester, neemt de termijn van drie jaar een aanvang de laatste dag van het betrokken trimester.

Op basis van het adagium "*contra non valentem agere, non currit praescriptio*" dient gesteld dat de terugwerkende kracht van de verjaringstermijn van drie jaar bepaald in voormeld artikel 120 een aanvang neemt vanaf de instelling van het beroep tegen voormelde beslissing van het RIZIV die de arbeidsongeschiktheid of invaliditeit niet erkende.

Zodoende wordt het sociale doel van de socialezekerheidsreglementering ook daadwerkelijk gerealiseerd.

- 2.5 Vraag nr. 389 van mevrouw Annemie Van de Casteele van 19 september 2001 (N.), *Bull. Vr. en Antw. Kamer GZ 2001-2002*, blz. 11337 (Initiatieven buitenschoolse kinderopvang, verdeelsleutel FCUD)

Ook dit jaar is bij de aanvang van het nieuwe schooljaar gebleken dat Vlaanderen kampt met geldtekort voor buitenschoolse opvang. Er zouden geen nieuwe projecten of uitbreidingen van bestaande projecten meer kunnen goedgekeurd worden omdat de middelen, afkomstig van het Fonds voor collectieve uitrustingen en diensten (FCUD), reeds zijn uitgeput.

Hoewel de flagrante scheeftrekkingen uit het verleden de laatste jaren wat zijn rechtgetrokken, blijft de verdeling van de middelen uit het FCUD onrechtvaardig.

In de commissie voor Sociale Zaken van 28 juni 2000 antwoordde u op mijn vraag nr. 2171 dat op een totaal aan inkomsten van het FCUD van ruim 1,5 miljard frank de verdeling in functie van het aantal goedgekeurde projecten op het einde van 2000 50,89 % zou bedragen voor Nederlandstalige projecten en 49,11 % voor Franstalige projecten (*Integraal Verslag*, Kamer, 1999-2000, nr. C 249, blz. 4).

1. Welke waren in 2000 de inkomsten van het FCUD?
2. Hoeveel Nederlandstalige en Franstalige projecten werden er dat jaar uiteindelijk gesubsidieerd?
3. Welke was de verdeelsleutel van de subsidies tussen Nederlandstalige en Franstalige projecten?
4. Wat is de meest recente situatie?
5. Hoeveel projecten werden in 2001 goedgekeurd?
Hoeveel Nederlandstalige en hoeveel Franstalige projecten en voor welke bedragen?

Antwoord:

Ik kan het geachte lid het volgend antwoord verstrekken op haar vraag betreffende het Fonds voor collectieve uitrustingen en diensten.

De inkomsten van het FCUD bedroegen in 2000 1 638 856 050 frank. Hierin was het aandeel van de patronale bijdragen (0,05 %) 1 602 907 065 frank, aangevuld met 35 908 785 frank intresten (vervat) (eigen toevoeging).

Voor het dienstjaar 2000 komen in principe 164 promotoren van Franstalige projecten en 268 promotoren van Nederlandstalige projecten in aanmerking. Het zal echter pas eind 2001 duidelijk zijn of zij ook allemaal daadwerkelijk een subsidie zullen ontvangen.

De verdeelsleutel die op basis van de geraamde subsidies voor het dienstjaar 2000 kon worden vastgesteld (deze raming van de subsidies wordt berekend op grond van de exploitatierekeningen van de promotoren), bedraagt 49,44 % voor promotoren van Nederlandstalige projecten (796,57 miljoen frank) en 50,56 % voor promotoren van Franstalige projecten (814,69 miljoen frank). De exacte verdeling op basis van reële cijfers zal pas eind 2001 gekend zijn.

De meest recente situatie is deze gebaseerd op de begrotingen die door de promotoren werden ingediend voor het jaar 2001. Op grond hiervan zou 924,56 miljoen frank of 53,14 % naar promotoren van Nederlandstalige projecten gaan en 815,38 miljoen frank of 46,86 % naar promotoren van Franstalige projecten.

De projecten werden voor het dienstjaar 2001 reeds principieel goedgekeurd maar de effectieve bedragen kunnen pas na definitieve toewijzing worden medegedeeld. Voor het dienstjaar 2001 komen 271 promotoren van Nederlandstalige projecten en 155 promotoren van Franstalige projecten in aanmerking. Op basis van de ingediende begrotingen zijn de Nederlandstalige projecten geraamd op 924,56 miljoen frank en de Franstalige projecten op 815,34 miljoen frank.

2.6 Vraag nr. 400 van de heer Peter Vanvelthoven van 15 oktober 2001 (N.), *Bull. Vr. en Antw. Kamer GZ 2001-2002*, blz. 11573 (Gevolgen van het ontvangen van zitpenningen voor jonge gemeenteraadsleden – Kinderbijslagen)

Als gevolg van de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 2000, worden sinds januari 2001 de verschillende gemeenteraadsleden uit ons land bevolkt door een bonte afspiegeling van onze bevolking.

Ook verschillende jonge gemeenteraadsleden slaagden erin een zitje te veroveren in deze raden. Sommigen van hen zijn zelfs nog ten laste van hun ouders.

Het is over deze doelgroep dat, onder meer omdat vele gemeenten de zitpenningen voor hun mandatarissen verhoogden, de volgende vragen rijzen.

Wat zijn de gevolgen van het ontvangen van zitpenningen voor het kindergeld en de studiebeurs van deze jonge gemeenteraadsleden die nog ten laste zijn van hun ouders?

Antwoord:

Ik kan het geachte lid medelen dat in de gezinsbijslagregeling voor werknemers het ontvangen van zitpenningen uit hoofde van een mandaat van gemeenteraadslid geen invloed heeft op de gezinsbijslag.

Het ontvangen van een dergelijke zitpenning vloeit immers niet voort uit een winstgevende activiteit.

Wat de gewaarborgde gezinsbijslag betreft, komt het inkomen dat een kind zou genieten, dus ook dergelijke zitpenningen, niet in aanmerking voor de berekening van de inkomensgrens van de persoon die dit kind ten laste heeft, zoals bepaald in artikel 3, derde lid, van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag.

Alleen wanneer de jongere zelf ook reeds een ander inkomen geniet, zou het bijkomend genieten van de zitpenningen desgevallend met zich kunnen brengen dat deze jongere niet meer als hoofdzakelijk ten laste wordt beschouwd van een natuurlijke persoon, indien deze laatste niet langer voor meer dan de helft bijdraagt in het onderhoud van de jongere, zoals bepaald in artikel 1, tweede lid, van dezelfde wet.

De studiebeurs van de jonge gemeenteraadsleden waarop het ontvangen van zitpenningen eventueel gevolgen zou kunnen hebben, is een materie die behoort tot de bevoegdheid van de gemeenschapsministers van Onderwijs.

2.7 Vraag nr. 405 van de heer Jo Vandeurzen van 25 oktober 2001 (N.), *Bull. Vr. en Antw. Kamer GZ 2001-2002*, blz. 12047 (Recht op gewaarborgde kinderbijslag - Verhoogde kinderbijslag)

Op mijn vraag nr. 360 van 16 juli 2001 antwoordde u dat de rechtsvorderingen waarover personen, aan wie de gezinsbijslag verschuldigd is of moet worden uitbetaald, tegenover de kinderbijslagfondsen beschikken, binnen drie jaar dienen te worden ingesteld. Ingeval er een geschil ontstaat met het RIZIV in verband met de erkenning van arbeidsongeschiktheid of invaliditeit (waarvan het recht op verhoogde kinderbijslag afhankelijk is) dan neemt de verjaringstermijn van drie jaar een aanvang vanaf de instelling van het beroep tegen de beslissing van het RIZIV die de arbeidsongeschiktheid of invaliditeit niet erkende (*Vragen en Antwoorden*, Kamer, 2000-2001, nr. 91, blz. 10423).

In uw antwoord stelt u dat door deze regeling het sociale doel van de socialezekerheidsreglementering ook daadwerkelijk wordt gerealiseerd.

1. Wat echter wanneer de definitieve uitspraak van de rechtbank (arbeidshof) zich situeert buiten de termijn van drie jaar, te rekenen vanaf de instelling van het beroep bij de arbeidsrechtbank?
2. Is het dan correct dat de betrokkene geen recht op verhoogde kinderbijslag kan laten gelden vanaf de instelling van het eerste beroep?
3. Bent u van oordeel dat deze regeling billijk is?

Antwoord:

Wanneer een sociaal verzekerde voor een arbeidsgerecht in beroep gaat tegen een beslissing van het RIZIV in verband met de erkenning van arbeidsongeschiktheid of invaliditeit, die tevens bepalend is voor zijn hoedanigheid van rechthebbende op verhoogde kinderbijslag, kan hij, zolang er geen definitieve uitspraak is, logischerwijze geen aanvraag tot verhoogde kinderbijslag indienen.

Indien een arbeidsgerecht de sociaal verzekerde in het gelijk stelt, waardoor de hoedanigheid van rechthebbende op verhoogde kinderbijslag retroactief tot stand komt, mag de sociaal verzekerde overeenkomstig het adagium "*contra non valentem agere non currit praescriptio*" geen nadeel lijden van het feit dat er ten aanzien van hem aanvankelijk een verkeerde administratieve beslissing werd genomen waardoor hij niet in de mogelijkheid was een aanvraag tot verhoogde kinderbijslag in te dienen.

De verjaringstermijn van drie jaar bepaald in artikel 120 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders wordt bijgevolg geschorst tijdens de periode of periodes dat er voor een arbeidsgerecht een procedure wordt gevoerd ten aanzien van de voormelde beslissing van het RIZIV, die de arbeidsongeschiktheid of invaliditeit niet erkende.

Dit houdt in dat een sociaal verzekerde, die bijvoorbeeld onmiddellijk na de beslissing van het RIZIV hiertegen een beroep instelt, nog over drie jaar beschikt na de kennisgeving van het vonnis van de arbeidsrechtbank om een aanvraag tot verhoogde kinderbijslag in te dienen. Mocht er bijvoorbeeld ten aanzien van dit vonnis een beroep worden ingesteld, dan zal tijdens de procedure voor het arbeidshof de lopende verjaringstermijn opnieuw worden geschorst.

De tijd die een sociaal verzekerde eventueel heeft laten verlopen tussen de beslissing van het RIZIV en het beroep hiertegen wordt uiteraard in mindering gebracht van de termijn van drie jaar.

- 2.8 Vraag nr. 1710 van de heer de Clippele d.d. 29 november 2001 (Fr.), *Bull. Vr. en Antw. Senaat, GZ 2001 - 2002, blz. 2581* (Belgische studenten - Inschrijving in het bevolkingsregister van een ander gewest dan het hunne – Onmogelijkheid)

Ik heb vernomen dat wanneer een Brusselse of Waalse student studies van de derde cyclus in Vlaanderen wil doen, hij zich niet kan inschrijven in het bevolkingsregister van de gemeente waar hij wil gaan studeren.

Dat zou alleen maar kunnen als hij beroepsactiviteiten uitoefent.

Zo kan zelfs een meerderjarige student die definitief het ouderlijk huis heeft verlaten zich pas in Vlaanderen laten domiciliëren als hij beroepsactiviteiten uitoefent.

Die situatie brengt niet alleen de toekomst van de student ernstig in gevaar, maar ook het recht van de ouders om het jaargeld dat ze aan hun meerderjarige kinderen geven om in hun behoeften te voorzien, af te trekken van hun belastbaar inkomen, aangezien de administratie der Belastingen zich op de ontstentenis van een domiciliëring in de gemeente waar ze hun studies doen, zal beroepen, om het vertrek uit het ouderlijk huis aan te vechten.

Kan de geachte minister me zeggen wat hij denkt van die situatie en welke maatregelen hij van plan is te nemen om dat te verhelpen?

Antwoord:

Artikel 18, eerste lid, 4°, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister bepaalt dat personen die omwille van studieredenen buiten de verblijfplaats verblijven van het gezin waartoe zij behoren, beschouwd worden als tijdelijk afwezig.

Artikel 18, tweede lid, 4°, van hetzelfde besluit bepaalt echter dat de voornoemde personen die geen gezin noch haardstede meer hebben en die niet meer ten laste zijn van hun familie, niet beschouwd worden als tijdelijk afwezig en dat zij ingeschreven worden in de bevolkingsregisters van de gemeente waar zij hun hoofdverblijfplaats hebben.

De studenten worden dus niet ingeschreven in de bevolkingsregisters van de gemeente van hun keuze, maar wel in deze van de gemeente waar zij hun hoofdverblijfplaats hebben, overeenkomstig de hierboven vermelde reglementaire bepalingen.

In geval van moeilijkheden of betwistingen, kunnen de betrokken partijen (de gemeenten, de student of zijn ouders) vragen dat het ministerie van Binnenlandse Zaken de plaats van de hoofdverblijfplaats bepaalt. Er zal, in voorkomend geval, een onderzoek ter plaatse uitgevoerd worden om te bepalen of de twee criteria die bepaald worden in het voornoemde artikel 18, tweede lid, 4°, vervuld zijn en of de betrokkene moet beschouwd worden als tijdelijk afwezig.

- 2.9 Vraag nr. 1742 van mevrouw de Bethune d.d. 7 december 2001 (N.), *Bull. Vr. en Antw. Senaat, GZ 2001-2002, blz. 2583* (Gelijke kansen voor mannen en vrouwen - Aandacht voor deze kwestie in het beleid in 2001)

Krachtens de wet van 6 maart 1996 strekkende tot controle op de toepassing van de resoluties van de wereldvrouwenconferentie in Peking heeft de federale regering de verplichting jaarlijks verslag uit te brengen aan het federale Parlement over het beleid gevoerd overeenkomstig de doelstellingen van deze conferentie.

Vorig jaar stelde ik u een schriftelijke vraag over de middelen die u had ingeschreven in uw begroting van 2001 ter verwezenlijking van de gelijke kansen van vrouwen en mannen in het beleid, en welke strategische doelstellingen inzake gelijke kansen van mannen en vrouwen u bepaald had voor 2000 (schriftelijke vragen (nrs. 959 tot 976) van 12 december 2000).

Ondertussen zouden de strategische doelstellingen moeten gerealiseerd zijn en de effectief gerealiseerde uitgaven gekend.

Graag kreeg ik een antwoord op volgende vragen:

1. Welke concrete beleidsmaatregelen en acties hebt u in 2001 genomen, ter bevordering van de gelijke kansen van vrouwen en mannen, en met welk resultaat?
2. Hoeveel werd in 2001 effectief uitgegeven (volgens de rekeningen), in globo en per post, ter bevordering van de gelijke kansen van vrouwen en mannen binnen uw bevoegdheidsdomein?

Antwoord:

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

In uitvoering van de regeringsverklaring wordt er gewerkt aan de realisatie van een sociaal statuut voor de erkende en gesubsidieerde onthaalmoeders, voor een eigen sociaal statuut van de meewerkende echtgeno(o)t(e) van de zelfstandige en voor een sociaal statuut voor de kunstenaar.

Deze werkzaamheden vragen de medewerking van heel wat regeringsleden, en soms zelfs van de gemeenschappen en de gewesten. Het gaat steeds om complexe dossiers, waarbij de leden van de werkgroepen niet alleen een precair evenwicht dienen te vinden, maar eveneens oplossingen dienen naar voren te schuiven die geen onnodige papierberg met zich meebrengen.

In de kinderbijslagregeling

De problematiek van de gelijke kansen voor mannen en vrouwen en meer specifiek van de niet-discriminatie op grond van geslacht en seksuele voorkeur, is de laatste jaren ononderbroken het voorwerp geweest van een ruim maatschappelijk debat en heeft daarbij ook de nodige politieke aandacht genoten. Op dat vlak is inmiddels dan ook heel wat gerealiseerd, zowel ten gunste van mannen als van vrouwen.

De wet van 12 augustus 2000 houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen heeft vanaf 1 september 2000 in de kinderbijslagwetgeving het begrip “een huishouden vormen met een persoon van het andere geslacht” vervangen door het begrip “feitelijk gezin”. De ongelijke behandeling van partners van verschillend geslacht enerzijds en partners van hetzelfde geslacht anderzijds, kon leiden tot zowel negatieve (onder andere geen groepering van kinderen van partners van hetzelfde geslacht) als positieve discriminaties (recht op verhoogde wezenbijslag en andere supplementen voor partners van hetzelfde geslacht, in tegenstelling tot partners van verschillend geslacht).

Om volledig en coherent te zijn met het nieuwe wettelijke criterium van “feitelijk gezin” heeft het koninklijk besluit van 19 maart 2001 het koninklijk besluit van 12 april 1984 tot uitvoering van de artikelen 42bis en 56, § 2, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, aangepast. In dit besluit dat de voorwaarden bepaalt tot toekenning van de sociale supplementen werd eveneens, met terugwerkende kracht tot 1 september 2000, het begrip “een huishouden vormen met een persoon van het andere geslacht” vervangen door het begrip “feitelijk gezin”.

Men zou kunnen opperen dat desondanks nog niet alle ongelijkheden tussen mannen en vrouwen in de kinderbijslagreglementering zijn weggewerkt. Zo wordt, wanneer zowel de vader als de moeder een recht op kinderbijslag kunnen openen, het recht bij voorrang vastgesteld uit hoofde van de vader (zie artikel 64 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders). Verder wordt, tot bewijs van het tegendeel, de moeder steeds vermoed het kind op te voeden. De kinderbijslag zal dan ook meestal aan haar worden uitbetaald (zie artikel 69, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders).

Deze problematiek is niet aan mijn aandacht ontsnapt. Vooraf moet evenwel verwezen worden naar de interkabinettenwerkgroep, op 12 november 1999 door de Ministerraad belast met het onderzoek naar het bestaan van discriminaties tussen mannen en vrouwen in de wettelijke kinderbijslagregelingen. Ter voorbereiding van deze werkgroep werd de Raad voor de gelijke kansen tussen mannen en vrouwen gevraagd een inventaris op te stellen van mogelijke discriminaties tussen mannen en vrouwen in de kinderbijslagreglementering. Op grond van het verslag van de genoemde raad en gelet op de invoering van het begrip “feitelijk gezin” in de kinderbijslagwetgeving, heeft de voormelde werkgroep zijn werkzaamheden toegespitst op het mechanisme van de bepaling van de bijslagtrekkende.

Ter ondersteuning van de interkabinettenwerkgroep werd de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers verzocht na te gaan in welke mate de ouders zelf de bijslagtrekkende kunnen aanduiden.

Tijdens een aantal vergaderingen in de loop van 2000 en 2001, heeft het beheerscomité van de Rijksdienst, mede op mijn vraag, deze problematiek onderzocht. Bij dit onderzoek is echter gebleken dat het gros van de gezinsorganisaties principieel gekant is tegen een hervorming van het systeem van aanduiding van de bijslagtrekkende (zie advies nr. 307 inzake de aanduiding van de bijslagtrekkende door de ouders, uitgebracht op 20 februari 2001 door het beheerscomité van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers).

2.10 Vraag nr. 1759 van mevrouw de Bethune d.d. 7 december 2001 (N.), *Bull. Vr. en Antw. Senaat*, GZ 2001 - 2002, blz. 2584 (Kinderrechten - Aandacht voor deze kwestie in het beleid in 2001)

Sinds 15 januari 1992 is in België het UNO-Verdrag inzake de rechten van het kind van kracht. België is er dan ook toe gehouden de nodige maatregelen te nemen om de rechten van kinderen daadwerkelijk te realiseren. Deze opdracht vergt een volgehouden politieke wil en ook het vrijmaken van de nodige financiële middelen.

Daarom kreeg ik graag van u een antwoord op volgende vragen:

1. Welke concrete beleidsmaatregelen en acties hebt u in 2001 genomen ter bevordering van de rechten van het kind, en met welk resultaat?
2. Hoeveel werd in 2001 effectief uitgegeven (volgens de rekeningen), in globo en per post ter bevordering van de rechten van het kind binnen uw bevoegdheidsdomein?

Antwoord:

Het geachte lid gelieve hierna het antwoord op zijn vraag te vinden ten aanzien van volgende takken van de sociale zekerheid.

Arbeidsongevallen (...)

Geneeskundige verzorging en uitkeringen (...)

Nvdr.: aangezien deze takken geen betrekking hebben op gezinsbijslag, worden ze hier niet opgenomen.

Gezinsbijslag

Hierna volgt een chronologisch overzicht van de beleidsmaatregelen en acties die ik in 2001 heb genomen op het vlak van de gezinsbijslagwetgeving voor werknemers en de gewaarborgde gezinsbijslag, en die rechtstreeks de belangen en rechten van het kind ten goede komen.

Het koninklijk besluit van 30 januari 2001 (*Belgisch Staatsblad* van 21 februari 2001) wijzigt artikel 6 van het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 tot uitvoering van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag. Het recht op gewaarborgde gezinsbijslag is, behalve wanneer de rechthebbende het bestaansminimum of de inkomensgarantie voor ouderen geniet, immers afhankelijk van vier bestaansmiddelengrenzen waarboven de gewaarborgde gezinsbijslag niet (artikel 6, eerste lid), of slechts ten belope van drie vierde, de helft of één vierde (artikel 6, tweede lid) wordt toegekend.

Het vermelde koninklijk besluit past deze inkomensgrenzen aan naar aanleiding van, en overeenkomstig de recente verhoging van het bedrag van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden (thans inkomensgarantie voor ouderen) bij koninklijk besluit van 14 mei 2001 tot uitvoering van de verhoging van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden. Het besluit heeft een beperkte terugwerkende kracht vanaf 1 juli 2000, teneinde aan de bestaande administratieve praktijk de nodige rechtsgrond te geven.

De meeruitgaven van deze maatregel worden geraamd op 40 454 euro per jaar.

Het koninklijk besluit van 7 maart 2001 (*Belgisch Staatsblad* van 29 maart 2001) wijzigt twee bepalingen van het koninklijk besluit van 30 december 1975 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder kinderbijslag wordt verleend ten behoeve van het kind dat onderwijs volgt:

- met terugwerkende kracht vanaf 1 september 1997 ontvangt de rechthebbende kinderbijslag voor een kind dat regelmatig ingeschreven is in een in het rijk gevestigde inrichting voor hoger onderwijs (voorheen universiteit), en voltijds onderwijs volgt in een andere lidstaat van de EER, of in een andere lidstaat die deelneemt aan een communautair actieprogramma op onderwijsgebied;
- de kinderbijslag wordt niet verleend wanneer het loon voor de stage, uitgeoefend tijdens het schooljaar, het bedrag overtreft waarboven een leerling niet langer rechtgevend is op kinderbijslag. Vanaf 1 april 2001 wordt het vakantiegeld niet meer meegerekend voor het bepalen van de maximumgrens van dit bedrag.

De meerkost van deze maatregel kan niet op betrouwbare wijze worden geraamd maar is, rekening houdend met het gering aantal betrokken kinderen, verwaarloosbaar.

Het koninklijk besluit van 13 maart 2001 tot uitvoering van artikel 102, § 1, eerste lid, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders (*Belgisch Staatsblad* van 19 april 2001) voorziet in de toekenning van een recht op kinderbijslag, kraamgeld of adoptiepremie aan grensarbeiders die onder toepassing vallen van EG-verordening nr. 1408/71 voor zover geen recht bestaat op grond van een andere Belgische of buitenlandse wets- of reglementsbeeping, of krachtens regelen die van toepassing zijn op het personeel van een volkenrechtelijke instelling.

Bij ministerieel besluit van 15 maart 2001 (*Belgisch Staatsblad* van 19 april 2001), heb ik de voorwaarden bepaald waaronder deze gezinsbijslag wordt toegekend. De bedoelde kinderbijslag wordt toegekend tegen het basisbedrag, eventueel verhoogd met de sociale toeslagen voor gepensioneerden, langdurig werklozen en arbeidsongeschikte werknemers. Het kraamgeld en de adoptiepremie worden toegekend zoals voorzien in de kinderbijslagreglementering voor werknemers.

Beide besluiten hebben uitwerking met ingang van 1 juli 1999.

De financiële weerslag werd voor 2001 in totaal (kinderbijslag, kraamgeld en adoptiepremie) geraamd op 5 536 565 euro. Hierbij is rekening gehouden met de terugwerkende kracht tot 1 juli 1999 voor 1 262 kinderen. Vanaf 2002 worden de kosten geraamd op 2 285 183 euro per jaar.

Het koninklijk besluit van 19 juli 2001 (*Belgisch Staatsblad* van 23 augustus 2001) wijzigt, vanaf 3 september 2001, artikel 3 van het koninklijk besluit van 12 april 1984 tot uitvoering van de artikelen 42bis en 56, § 2, van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders. Met name wordt de forfaitaire tegemoetkoming voor hulp van derden toegevoegd aan de lijst van sociale uitkeringen die niet moeten worden meegeteld bij de berekening van het bedrag van de vervangingsinkomens van, naar gelang van het geval, de rechthebbende alleen, of de rechthebbende en zijn met hem samenwonende (huwelijks)partner.

De jaarlijkse meerkost kan in totaal worden geraamd op 375 000 euro voor 583 kinderen.

Het koninklijk besluit van 10 augustus 2001 (*Belgisch Staatsblad* van 20 september 2001) wijzigt vanaf 1 januari 2002, de artikelen 6 en 7 van het koninklijk besluit van 25 oktober 1971 tot uitvoering van de wet van 20 juli 1971 tot instelling van gewaarborgde gezinsbijslag.

De drie laagste van de vier bestaansmiddelengrenzen waarboven de gewaarborgde gezinsbijslag slechts ten belope van drie vierden, de helft, één vierde of niet werd toegekend, worden afgeschaft. Enkel het hoogste plafond blijft behouden. Tengevolge van deze wijziging kan het volledige bedrag van de gewaarborgde gezinsbijslag worden toegekend in plaats van één vierde, de helft of drie vierden, wanneer het hoogste bedrag niet overschreden is. Deze wijziging draagt bij tot de armoedebestrijding. Voortaan wordt ook het volledige bedrag van de bestaansmiddelen geïndexeerd. Het niet-indexeren van een gedeelte van de bestaansmiddelen had tot gevolg dat de inkomensgrens minder snel steeg dan de levensduurte en het noodzakelijke levensminimum.

De jaarlijkse meerkost ingevolge de afschaffing van de drie laagste plafonds kan worden geraamd op 40 000 euro.

Tot slot wil ik tegen 1 januari 2003 de hervorming van de verhoogde kinderbijslag rond hebben.

In het nieuwe systeem zal er niet langer met de alom bekende hakbijlgrens van 66 % worden gewerkt, maar zal er een gefractioneerde verhoogde kinderbijslag worden toegekend naar gelang van de ernst van de handicap.

Daartoe werd reeds een nieuw evaluatiesysteem uitgewerkt waarbij niet langer enkel rekening wordt gehouden met de medische ongeschiktheid, maar ook met de functionele weerslag van de handicap op het gezin en het kind.

Het voorgestelde model moet nu vertaald worden in concrete reglementaire wetteksten.

In de periode maart-april kunnen de betrokken actoren dan opnieuw geconsulteerd, en de teksten verder verfijnd worden.

Als timing wordt voorgesteld dat dit kan worden afgerond tegen eind juni, met het oog op de indiening ervan in het Parlement.

Deze vraag is zonder voorwerp wat betreft de overige takken van de sociale zekerheid die onder mijn bevoegdheid vallen.